Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
POLITIE
D.D. 1312
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
Nº 20
14 MEI 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

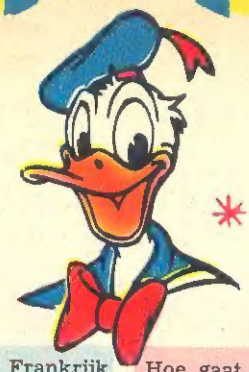

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Een paar weken geleden had ik 'n dame uit Frankrijk op bezoek. Zij was gekomen om de bloeiende bollenvelden te bekijken en zij zei mij, dat het voor de eerste keer in haar leven was, dat zij Nederland bezocht. Zij was in één woord geestdriftig over ons land. Zij vond, dat het er in de steden en dorpen overal even netjes uitzag; zij vond de huizen mooi, de bloemen prachtig en het was haar opgevallen, dat de mensen vriendelijk en behulpzaam waren. Eigenlijk had zij maar één aanmerking en die sloeg op jullie. Ja, op jullie, mijn vrienden en vriendinnen. Die dame vond de jeugd in Nederland namelijk vreselijk baldadig, lawaaierig en ongemanierd.

Laat ik jullie direct zeggen, dat ik jullie verdedigd heb. Ik heb haar verteld, dat er in jullie allemaal nog iets van de oude Nederlandse vrijheidsgeest leeft. Ik heb gezegd, dat wij in Nederland een hekel hebben aan brave Hendrikken en zoete Zussen, dat wij de jeugd graag pretjes gunnen en dat onze jongens en meisjes beslist niet slechter opgevoed zijn dan bijvoorbeeld in Frankrijk.

Ik denk, dat jullie in mijn plaats hetzelfde zoudt hebben gedaan, want je valt je eigen jongens en meisjes zo maar niet af, hè? Maar toch moet ik eerlijk zeggen, dat ik in mijn hart die Franse dame wel een beetje gelijk heb moeten geven. Het is heus waar, dat velen van jullie nogal baldadig zijn en zich soms als halve wilden gedragen. Niet alleen de Franse dame, die ik bedoel, zegt dat, maar het is iets, dat heel veel vreemdelingen weten te vertellen.

Ik vind het prachtig, dat jongens en meisjes levenslustig zijn en op hun tijd kattekwaad uithalen, maar er zijn nog al wat knapen — en zelfs ook meisjes — die het àl te bont maken. Ik zou het prachtig vinden als mijn Donald Duckers een uitzondering zouden gaan vormen op deze regel. Zij zouden dan de vreemdelingen veel ergernis besparen en er zou voor millioenen guldens minder schade worden aangericht in ons mooie Nederland.

DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Hoe gaat het met al mijn vrienden en vriendinnen? Jullie weten, dat ik het altijd erg prettig vind om jullie brieven te lezen. Ik verwacht weer een heleboel post op het bekende adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links op de adreszijde moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, Tot schrijfs!

JEANNE REICHMAN, EDE. Hartelijk bedankt voor je briefje, Jeanne! Je hebt hem keurig geschreven. Doe je veel groeten van me aan Maud Haye? Dat zou ik reuze fijn vinden.

JOS VAN EIJDEN, BUSSUM. Ik ben blij, dat jij beter voor je konijntje zorgt dan Bob. Witje zal het wel goed bij je hebben! Is hij nog gegroeid? Doe je veel groeten aan Marion?

RIA WILHELM, APELDOORN. Heb je het zo druk, Ria, dat je geen tijd hebt om „Donald Duck" altijd helemaal te lezen? Dan moet je me eens vertellen, wat je zoal doet, daar ben ik erg nieuwsgierig naar!

HARRIETTE VAN DEN DUNGEN, GILZE. Dat was een leuke tekening die je me stuurde, Harriëtte! Hartelijk bedankt, meiske. Vooral Hiawatha was goed gelukt. Teken je vaak?

WIEBE EN PIET TALSMA, TIRDGUM. Hoe gaat het met je voetballen, Wiebe? Vind jij het ook zo'n fijne sport? Dag Piet, nu sta jij eindelijk ook in de brievenbus. Ga jij ook wel eens met Wiebe voetballen?

JOS NOORDANUS, DEN HAAG. Gelukkig maar, dat de biggetjes altijd aan de grote boze wolf kunnen ontsnappen, hè? Het duurt nu niet zo lang meer en je gaat naar Vaassen. Fijn hè?

KORRIE WESTERHOUD, KOUDEKERKE a. d. RIJN. Natuurlijk is het niet teveel moeite om jou in „Donald Duck" te zetten. Je moest alleen je beurt afwachten. Jij hebt voor schrijven zeker altijd een mooi punt op je rapport. Je brief was zo netjes.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

In elke bloem van dit bouquet staat de naam van een bloem te lezen. Welke bloemen zijn het? Als je het weet, rangschik de eerste letters van de zeven namen dan zó, dat je weer de naam van een bloem krijgt. Schrijf die naam op 'n briefkaart en zend deze vóór 19 Mei aan „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Links bovenaan op de adreszijde moet je zetten: Opl. no. 20. Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes - 20 Brownie. Model E. Winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50; derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag in no. 14:

1e prijs, fototoestel: J. Vos, **Sas v. Gent**; 2e prijs: vulpen: T. Nijdam, **Steenwijk**; 3e t/m 15e prijs, vulpotlood: H. de Gier, **Lopik**; R. Hoekstra, **West-Terschelling**; T. Bosch, **Etterbeek (Blg.)**; B. Lagerwerf, **Ede**; Ansje Vermolen, **Doetinchem**; Leo Vreedeveld, **Hilversum**; A. Lokker, **Hoek van Holland**; P. v. Eeden, **Naarden**; G. Helsdingen, **Den Haag**; H. Lochs, **Stein**; H. Klaassens, **Winschoten**; W. Houdijs, **Woudenberg**; W. de Vos, **Oosterhout.**

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 18 luidt: **Koningin Juliana.**

EEN VROLIJK WEEKBLAD Uitgave van „Margriet" weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Tel. 36500 Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 ct. Voor België 30 fr. p. kwartaal. Voor Indonesië, Nw-Guinea, de Nederl. Antillen en Suriname 1.95 p. kwartaal; voor alle overige landen f 2.75 p. kwart.
Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.

WALT DISNEY'S

Donald Duck

ALS SLANGENBEZWEERDER

KORTE INHOUD:

Donald Duck is tot de ontdekking gekomen, dat hij slangen kan bezweren. De neefjes vinden dat niks. Ze willen dat hij beroemd wordt. Daarom laten ze hem door een professor onderzoeken. Deze zegt, dat hij een geboren detective is. Ze krijgen dę opdracht om de „Karel de Grote", 'n goudschip van Oom Dagobert, dat spoorloos verdwenen is, op te sporen. Donald wil veel liever bij zijn slangen blijven, maar de neefjes sleuren hem mee. Op de plaats aangekomen waar het schip is verdwenen, vinden zij geen spoor van het schip, maar wel een groot zeemonster, dat op het gefluit van Donald afkomt. Als de neefjes een keer alleen op zoek gaan naar het monster, zien ze enkel maar.... sidderalen!

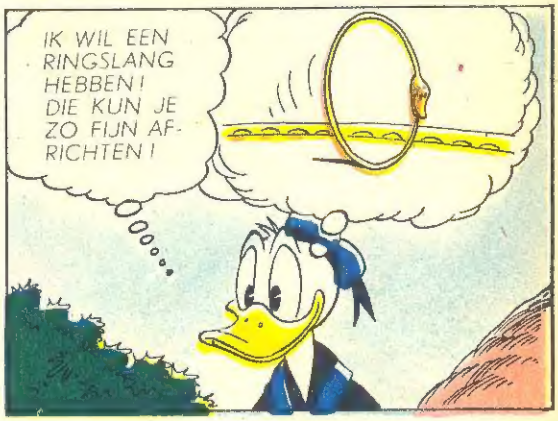

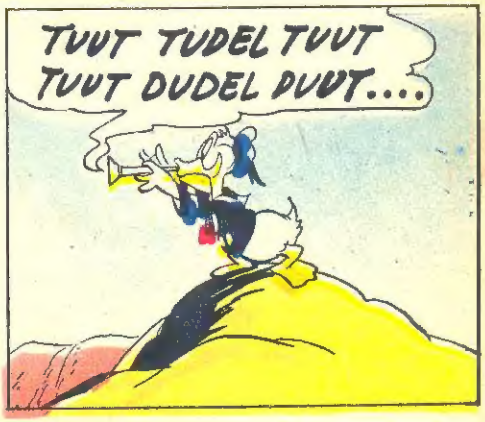

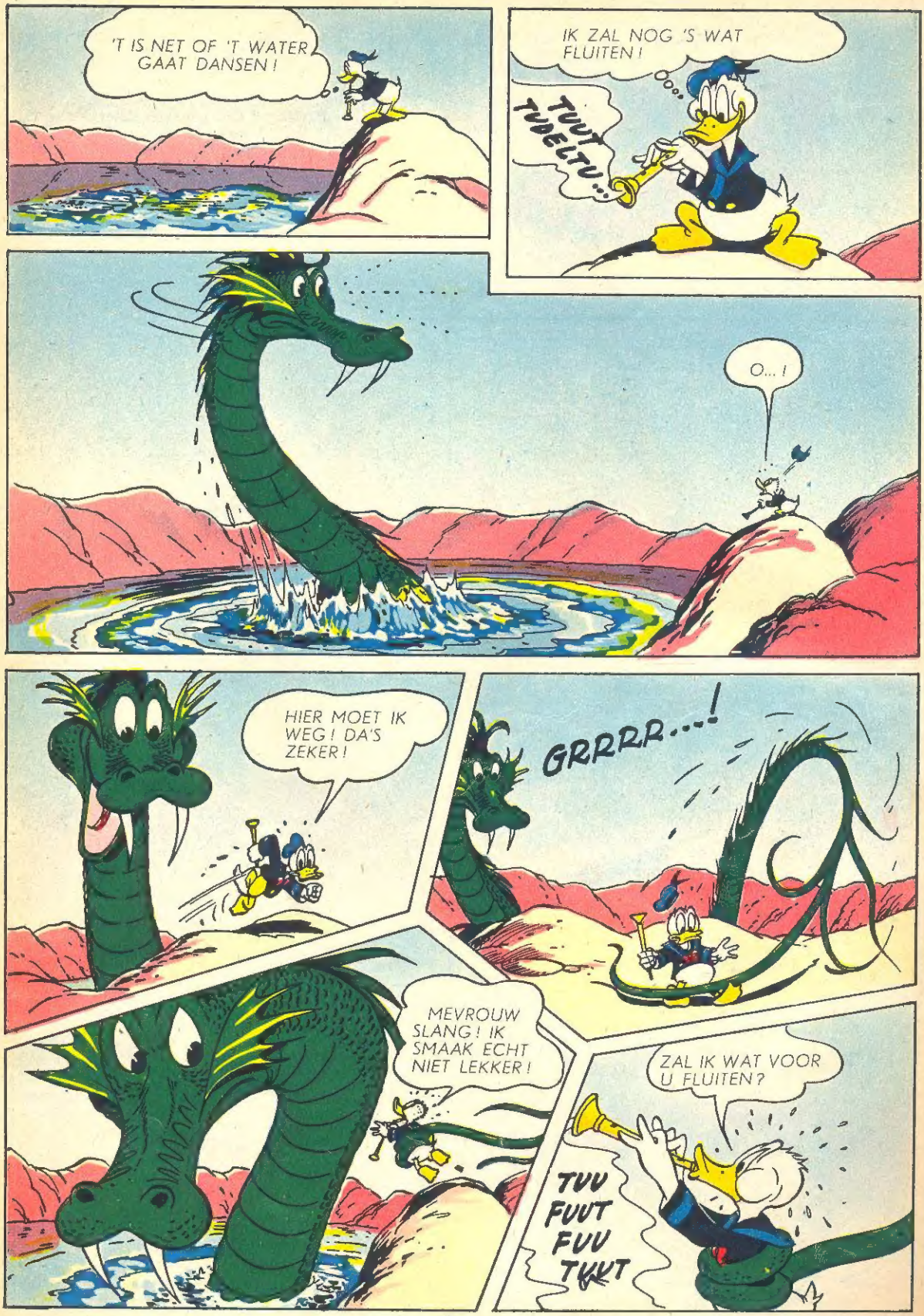
'T IS NET OF 'T WATER GAAT DANSEN!
IK ZAL NOG 'S WAT FLUITEN!
TUUT TUDELTU...
O...!
HIER MOET IK WEG! DA'S ZEKER!
GRRRR...!
MEVROUW SLANG! IK SMAAK ECHT NIET LEKKER!
ZAL IK WAT VOOR U FLUITEN?
TUU FUUT FUU TKKT

ZE HOUDT GELUKKIG VAN MUZIEK!
KIJK! ZE PROBEERT DE BOOGIE-WOOGIE TE DANSEN!
IK LOOP LANGZAAM ACHTERUIT EN DAN...
DAG MEVROUW SLANG! IK GA MAAR WEER!
GRRR...
PECH GEHAD!

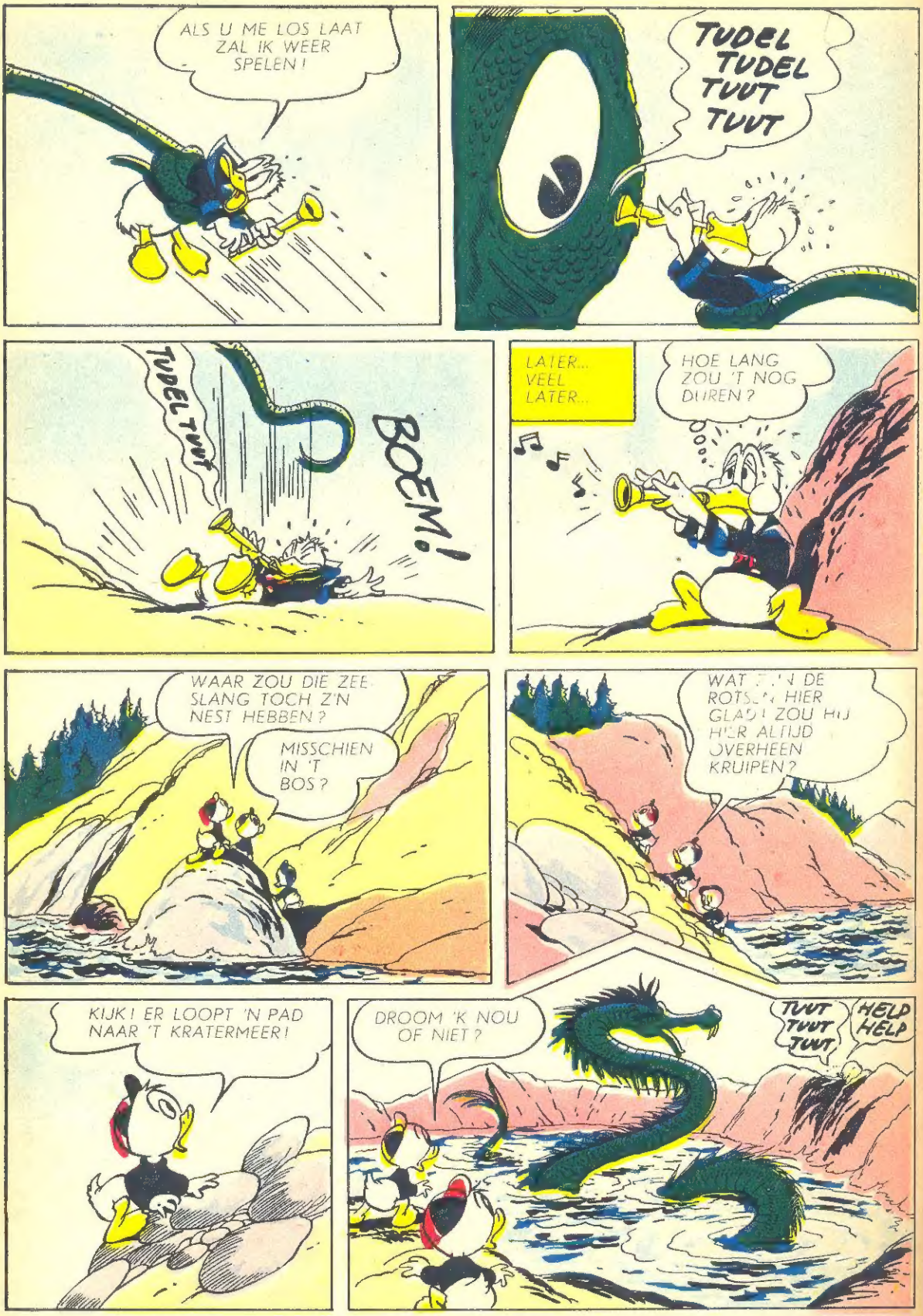
ALS U ME LOS LAAT ZAL IK WEER SPELEN!
TUDEL TUDEL TUUT TUUT
TUDEL TUUT
BOEM!
LATER... VEEL LATER...
HOE LANG ZOU 'T NOG DUREN?
WAAR ZOU DIE ZEE SLANG TOCH Z'N NEST HEBBEN?
MISSCHIEN IN 'T BOS?
WAT ZIJN DE ROTSEN HIER GLAD! ZOU HIJ HIER ALTIJD OVERHEEN KRUIPEN?
KIJK! ER LOOPT 'N PAD NAAR 'T KRATERMEER!
DROOM 'K NOU OF NIET?
TUUT TUUT TUUT
HELP HELP

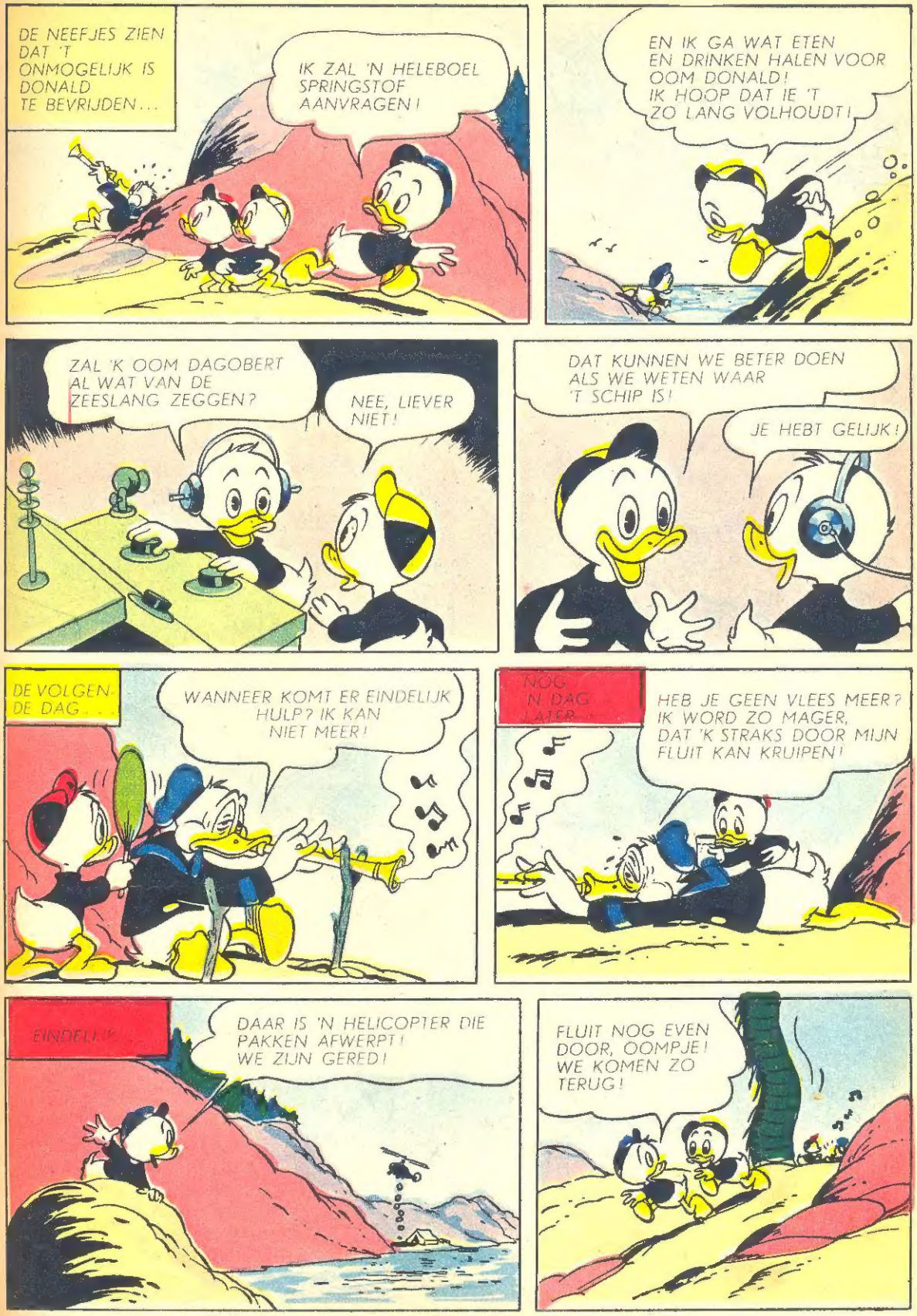
DE NEEFJES ZIEN DAT 'T ONMOGELIJK IS DONALD TE BEVRIJDEN...
IK ZAL 'N HELEBOEL SPRINGSTOF AANVRAGEN!
EN IK GA WAT ETEN EN DRINKEN HALEN VOOR OOM DONALD! IK HOOP DAT IE 'T ZO LANG VOLHOUDT!
ZAL 'K OOM DAGOBERT AL WAT VAN DE ZEESLANG ZEGGEN?
NEE, LIEVER NIET!
DAT KUNNEN WE BETER DOEN ALS WE WETEN WAAR 'T SCHIP IS!
JE HEBT GELIJK!
DE VOLGENDE DAG...
WANNEER KOMT ER EINDELIJK HULP? IK KAN NIET MEER!
NOG 'N DAG LATER...
HEB JE GEEN VLEES MEER? IK WORD ZO MAGER, DAT 'K STRAKS DOOR MIJN FLUIT KAN KRUIPEN!
EINDELIJK...
DAAR IS 'N HELICOPTER DIE PAKKEN AFWERPT! WE ZIJN GERED!
FLUIT NOG EVEN DOOR, OOMPJE! WE KOMEN ZO TERUG!

MAAR...
HOE KOMEN ZE ER BIJ! ZE HEBBEN DE VERKEERDE VATEN GESTUURD! HIER ZIT GEEN...
SPRINGSTOF IN, MAAR (HATSJII!!!) PEPER!
DAN DOEN WE 'T MAAR MET PEPER! KOM MEE!
NOG EVEN, OOM DONALD! WE ZIJN BIJNA KLAAR!
OPLETTEN!!! DAAR KOMT IE AAN!
KLAAR, OOM DONALD! RENNEN!!!
GRRR!

KLAP!
DA'S NIET MIS ZEG!
HIJ STAAT GEWOON IN BRAND! MOET JE ZIEN!
ZO'N DORST HEB 'K NOG NOOIT GEZIEN!
KIJK 'S WAT ER TEVOORSCHIJN KOMT!
'T SCHIP VAN OOM DAGOBERT
HOE KRIJGEN WE DAT HIER WEG?

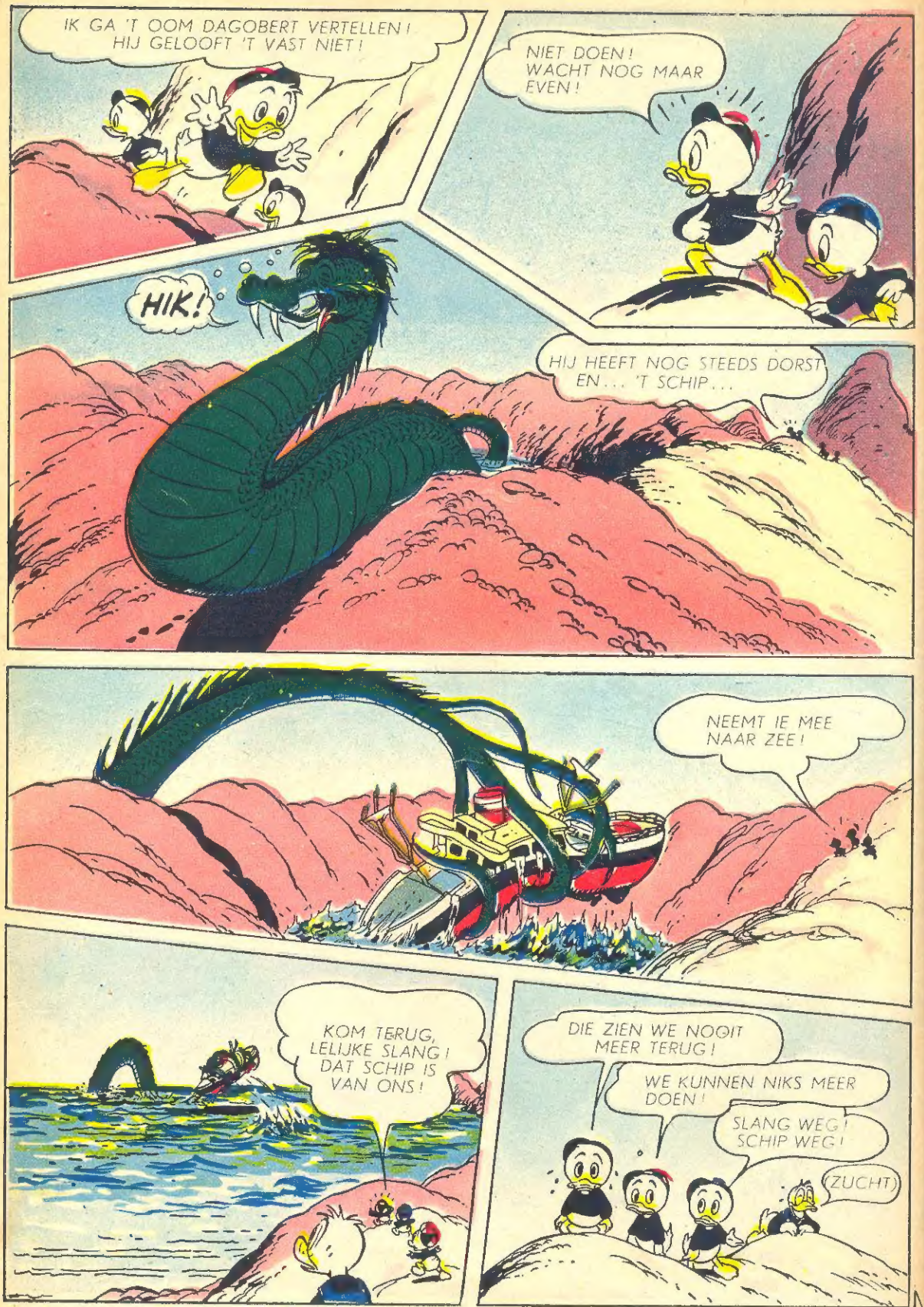

Vervolg blz. 10

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

STOP!!!
Weten jullie nog wat ik gezegd heb, toen we met jullie voornamen zijn begonnen? Als ik de aanvragen niet kon bijhouden, dan zou ik heel hard STOP! roepen. Nu is 't dan zo ver. Ik heb stapels en stapels brieven, ik zwem er gewoon in! Nu moeten jullie me echt beloven, dat je me geen betekenissen meer van je naam zult vragen, totdat ik jullie laat weten, dat we weer verder gaan. Ik zet natuurlijk wel iedere week een paar namen in het blad.

Arend Soeteman, Haarlem. Arend is niet moeilijk te verklaren, want deze naam betekent gewoon „Arend". Onze voorvaderen vonden een arend een bewonderenswaardige vogel, een soort koning van de lucht en daarom noemden zij hun zoons hier graag naar.

Erna Baecke, Boschkapelle. Erna is een naam, die je in Duitsland veel hoort. Hij is afgeleid van de naam Ernesta, die „Ernstig vechtend in de tweekamp" betekent. Dit klinkt wel erg ruw en vechtlustig voor een meisje, maar je moet weten, dat Ernesta de vrouwelijke vorm van Ernest is.

Bastiaantje Hagens, Dirksland. Jouw naam is een afkorting van Sebastiaan. Deze naam kwam veel voor in het oude Griekenland. De betekenis ervan is „Verhevene".

Marjolijn Nijssen, Barcelona. Marjolijn is de Nederlandse schrijfwijze van de Franse naam Marjolin. Deze houdt verband met het werkwoord marjoler. Dit woord zul je in een Frans woordenboek waarschijnlijk niet vinden, want het is een heel oud woord. De betekenis ervan is strelen. Marjolijn kun je dan ook het beste uitleggen als „De strelende".

EVEN NADENKEN

ANTWOORDEN

1. Erwten, bonen, graansoorten, vogelzaden enz.
2. een hoge, rode, wollen muts, die in de vorige eeuw door Turkse militairen werd gedragen.
3. Om iets waar te nemen, wat men met het blote oog niet kan zien.

DE RAADSELKIST

1. KRUISWOORDPUZZLE

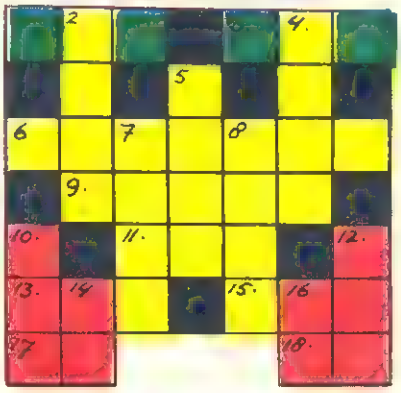

Van links naar rechts: 1. grootvader, 3. grootmoeder, 6. mondeling onderhoud, 9. iets doen, waarbij je gedachtenloos de gewoonte volgt, 11. 100 gram, 13. tegenovergestelde van in, 15. kever, 17. pers. voornaamwoord, 18. afk. voor mama.
Van boven naar beneden: 2. huisdier, 4. grote waterplas, 5. tegenovergestelde van dicht, 7. versterkt kasteel, 8. .... roest, 10. benedendeel van een gevel, 12. spoedig, 14. als no. 17 v.l.n.r., 16. afkorting van onder meer.

2. VERBORGEN SPREEKWOORD

Weet je welk spreekwoord hier bedoeld wordt? Waar een punt staat, moet je 'n letter invullen, terwijl de blaadjes steeds op de plaats van één en dezelfde letter staan. De letters, die je hier ziet, staan reeds in de goede volgorde.

•pr•k•n •s •ilv•r,
•wij•n •s •ou•!

3. VERBORGEN PLAATSNAMEN

In het volgende stukje zijn negen Nederlandse plaatsnamen verborgen. Kun je ze vinden? De leestekens tellen niet mee.
„Joop eet iedere dag wel tien repen chocolade, maar slechts zeven aardappelen." Opa zei: „Kom, men moet de jongens iets lekkers gunnen". Moeder vond echter, dat opa beter de bloemen in de tuin kon gaan begieten. Dat vond Joop best. Zijn vader zei: „Je moet mij waarschuwen als de venter met garen en band langs komt, want dan wil ik moeder verrassen. Daarna gaan we naar het bos. Daar is 't heerlijk fris en groen. Loop mij nu maar achterna, want ik schei er mee uit. Geestig vinden jullie me toch niet".

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELKIST No. 19

1. Kruiswoordpuzzle. Van links naar rechts: 2. beeld, 6. aarde, 8. Ada, 9. nok, 11. krab, 13. emotie, 15. as, 16. koe. Van boven naar beneden: 1. raak, 2. braam, 3. e.d., 4. een, 5. dok, 7. adres, 10. olie, 12. bok, 14. To.
2. Zoekplaatje. De rode.
3. Gebroken woorden. Ko-nijn, room-ijs, ki-lo, pa-pier, grijs-aard, pi-ano, spoor-rails, ra-dijs. De eerste letters van de tweede lettergreep vormen het woord: nijlpaard.

SPELLETJE MET LUCIFERS

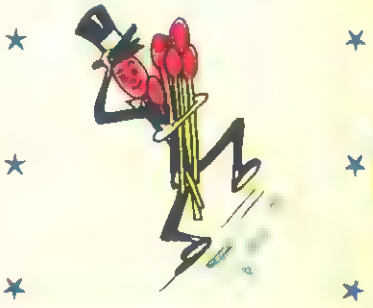

Bij dit leuke spelletje krijg je de kans om eens te laten zien, hoe handig en vingervlug je wel kunt zijn. Voor elk kind, dat met het spel meedoet, zet je op de tafel een schoteltje neer, terwijl je op een afstand van 10 cm vijf lucifers legt.
Eén van allen (die van tevoren daarvoor is aangewezen), geeft nu het „startschot" en dan gaat iedereen proberen om de lucifers zo vlug mogelijk op zijn schoteltje te krijgen. Dat is echter gemakkelijker gezegd dan gedaan, want het dient als volgt te gebeuren. De eerste lucifer moet met de beide duimen worden opgenomen, de tweede met de beide wijsvingers, de derde met de middelvingers, de vierde met de ringvingers en de laatste met de pinken.
Het is een verbazend grappig spel en je zult zien, dat het een hele toer is om de lucifers vlug op het schoteltje te leggen.

WALT DISNEY'S TWINTIG DUIZEND MIJLEN onder Zee

De vruchten, die de mannen te eten kregen, waren geen appels of peren, maar een soort vruchten zoals zij z

PROFESSOR ARONNAX, zijn helper Conseil en de harpoenier Ned Land zijn op een oorlogsschip de Stille Zuidzee opgevaren om daar naar een groot monster te zoeken, dat schepen tot zinken brengt. Hun schip vergaat en de drie mannen komen aan boord van een geheimzinnige onderzeeër, die onder commando staat van kapitein Nemo. De kapitein wil de drie mannen eerst laten verdrinken, maar bedenkt zich dan en nodigt ze uit bij hem aan tafel te eten. Hij belooft hun dan zijn geheim te vertellen, maar zegt, dat ze dan het schip niet meer mogen verlaten .

Kapitein Nemo at wat van de vreemde groente op zijn bord en zweeg even. De drie vrienden durfden niet opnieuw iets aan hem te vragen en wachtten. Een matroos bracht een schaal met vruchten. Professor Aronnax keek er nieuwsgierig naar. Het waren geen appelen of peren, maar vruchten, zoals hij ze nog nergens ter wereld had gezien. Nieuwsgierig pakte hij er een van de schaal en sneed hem door Kapitein Nemo lachte en vroeg „Weet u wat dat voor vruchten zijn, professor?" De professor schudde zijn hoofd. Kapitein Nemo nam de vreemde vrucht uit zijn hand en bekeek ze. „Het is het fruit, dat de zee ons geeft," zei hij — „Eigenlijk vindt u dus alles wat u nodig hebt in de zee!" riep Conseil verbaasd.

Nemo knikte. „De zee is mijn nieuwe vaderland," zei hij.

„Het zou mij te nat zijn," lachte Ned Land. „En ik geloof niet, dat er iets is, dat mooier is dan de lichtjes van San Francisco als het avond wordt."

„Ik geloof, dat u zich vergist," zei kapitein Nemo kalm. Hij stond op en liep naar de boekenkasten. In de muur was 'n knop, waar hij op drukte. De mannen hoorden een zacht zoemen en zij zagen de stalen platen, die voor het grote raam zaten, langzaam wegglijden. De kapitein wenkte hen. De drie vrienden kwamen naast hem staan en zagen hoe de „Nautilus" door een wonderlijke, groene wereld gleed. Grote en kleine vissen in allerlei bonte kleuren zwommen voorbij het raam. Vreemde planten met lange, smalle bladeren bewogen zachtjes in de stroom. Het gele zand was bedekt met ontelbare schelpen. Soms zwom een vis tot vlak voor de grote ruit en keek dan nieuwsgierig naar binnen.

„Hoe vindt u mijn nieuwe vaderland, professor?" vroeg kapitein Nemo trots. De drie vrienden zeiden niets, maar keken naar buiten. Zij kwamen ogen te kort om de onderzeese wereld in haar volle schoonheid goed te zien.

Kapitein Nemo liep even naar 'n grote zeekaart, die in de hoek van de salon was opgehangen en wees met zijn vinger naar een kleine stip. „We zijn nu vlak bij het eiland Crespo," zei hij.

„Gaan we daar aan land.. .?"

vroeg Conseil. Nemo schudde zijn hoofd. „U schijnt mij nog steeds niet te hebben begrepen," zei hij. „Wij hebben met 't land niets meer te maken. Crespo is een onderzees eiland. Mijn mannen zullen er op jacht gaan om ons aan nieuw voedsel te helpen ..." — „Het is dus een stuk van de zeebodem, waar veel vis woont en waar veel planten groeien," zei Ned Land.

„Juist," knikte de kapitein, „en als u zin heeft, kunt u met mijn mannen meegaan. U kunt dan met uw harpoen jagen." — „Dat zou ik graag willen," zei Ned Land. „Die harpoen ligt hier anders toch maar te roesten. Ga je mee, Conseil? Dan zullen we eens kijken of het wild hier op de zeebodem even vlug is als dat op het land." — „Is er geen gevaar bij?" vroeg Conseil.

„Uw vriend is bang," zei kapitein Nemo. „Misschien blijft hij liever hier. Ik heb nog wel een paar mooie prentenboeken, die hij dan gaan kijken ..."

ze nog nergens ter wereld gezien hadden.

„O, maar ik ben niet bang!" riep Conseil, „ik ben alleen maar voorzichtig!" — „Zanik dan niet langer, maar kom mee!" riep Ned. Hij ging voor de kapitein staan en zei: „Wij zijn klaar voor de jacht, kapitein."

„Goed zo," zei Nemo. Hij drukte weer op een knop en even later kwam een matroos binnen.

„Deze twee mannen gaan mee naar Crespo," zei de kapitein, „geef hun wapens en goede duikerpakken." De matroos knikte en wenkte de beide mannen met hem mee te gaan. Professor Aronnax

„Ik ben niet bang voor het gevaar," zei kapitein Nemo.

bleef nu alleen met kapitein Nemo in de salon. De kapitein van de „Nautilus" bracht de geleerde naar een grote kast. Op de planken lagen allerlei schelpen en opgezette vissen. Nemo nam een van de schelpen en liet die aan de professor zien. „Zelfs de kleinste schelpen vertellen iets van de schoonheid van mijn nieuwe vaderland," zei hij. De professor knikte. Kapitein Nemo nam hem bij zijn arm en bracht hem naar een van de grote stoelen. De twee mannen gingen zitten en de kapitein zette een kist sigaren op een tafeltje.

„Deze sigaren heeft u toch ergens moeten kopen," zei Aronnax. — „Mis!" riep Nemo vrolijk, „wij hebben ze zelf gemaakt van gedroogd zeewier. Probeert u ze maar eens, ze zijn lekkerder dan sigaren van tabak."

Professor Aronnax stak 'n sigaar op en snoof de geur op. Toen keek hij Nemo aan en zei: „Er is één ding, dat ik niet begrijp.. Waarom hebt u ons straks niet laten verdrinken? Waarom hebt u ons laten leven?" De kapitein trok aan zijn sigaar en leunde achterover in zijn stoel. „Ik kan u gebruiken," zei hij.

„Ons gebruiken?" vroeg de professor. „Waarvoor? Ik weet niet wat u bedoelt." — „Ik kan u dat nu nog niet allemaal vertellen," zei Nemo, „want ik weet zelf nog niet wanneer alles klaar zal zijn. U zult dus zo lang nog moeten wachten. Ik hoop dat het leven in de „Nautilus" u intussen weinig kans geeft om u te vervelen."

„Ik vind het een erg mooi schip," zei de professor. „Soms kan ik nog niet begrijpen, dat we nu onder water varen.. Alles is hier zo mooi ."

Kapitein Nemo knikte tevreden. „Hier is vrede," zei hij zacht. — „Maar krijgt u nu nooit heimwee naar het land?" vroeg Aronnax.

Nemo sloeg plotseling met zijn vuist op het tafeltje en riep woedend: „Hoe kunt u zoiets zeggen? Waar is altijd oorlog, ruzie en hongersnood? Op het land! Hier op de bodem van de zee zijn mijn mannen en ik vrij!" De professor gaf geen antwoord. Kapitein Nemo stond op en liep door de salon. Voor het grote raam bleef hij staan en zei zacht: „Wat zouden de generaals op het land graag mijn duikboot hebben. Zij zouden hem gebruiken om er schepen mee te laten zinken ."

„Daar gebruikt u hem toch ook voor!" zei professor Aronnax.

Kapitein Nemo schudde zijn hoofd. „Alleen als ik me moest verdedigen liet ik de schepen zinken. Gelukkig denkt iedereen op het land nog steeds dat de „Nautilus" een vreselijk monster is." „Dat zullen ze wel blijven denken," zei de professor. „Vooral als u die grote schijnwerpers laat schijnen en als ze het rare geluid van de machines horen." Kapitein Nemo lachte even. „Ja, ja, daar kan ik iedereen bang mee maken," zei hij.

De professor stond op en ging naast de kapitein staan. Zwijgend staarden de twee mannen naar de vreemde wonderwereld op de bodem van de zee. De ogen van kapitein Nemo schitterden, terwijl hij naar de honderden vissen staarde, die langs de boot gleden. „Over duizenden jaren zullen de mensen op de bodem van de zee leven," zei hij zacht. „Dan is het leven op het land te moeilijk geworden. Er zijn daar dan overal steden en de mensen zullen nergens meer avonturen kunnen beleven. Zij zullen dan naar de bodem van de zee gaan, om daar op de grote vissen te jagen...." Professor Aronnax luisterde verbaasd. Was de kapitein van de duikboot een gevaarlijke gek of zou er misschien waarheid zitten in zijn woorden? Hij wist het niet. Nemo drukte op een knop.

De professor zag tot zijn schrik, hoe een geweldige tijgerhaai om het schip zwom.

Aan de buitenkant van de boot flitsten scherpe schijnwerpers aan, die de schemerige zeebodem fel verlichtten. De kapitein wees op een donkere schaduw, die ver weg op de bodem lag. „Daar is het eiland Crespo," zei hij. „We zijn er nu binnen een paar minuten." — „Hoeveel mannen zijn hier aan boord?" vroeg professor Aronnax. — „Ongeveer dertig," zei Nemo.
„Houden ze allemaal evenveel van de zee als u?"
Kapitein Nemo knikte en zei: „Ik zal een matroos roepen, dan kunt u hem dat zelf vragen...." Hij drukte op een knopje en ergens in het schip rinkelde een bel. Professor Aronnax hoorde stappende voetstappen naderen, de deur ging open en daar waggelde Snuivertje, de scheepszeehond naar binnen! „Hij zal me weinig kunnen vertellen," lachte de professor. Kapitein Nemo aaide het beest over zijn kop. Hij wilde juist iets zeggen, toen een vreselijke schok de „Nautilus" deed trillen. Boven hun hoofden hoorden de mannen de matrozen roepen en was het geluid van veel voetstappen.

„Over vele jaren leven de mensen op de bodem van de zee. Dan is het leven op het land te moeilijk geworden."

„Zouden we ergens tegenop gevaren zijn?" riep Aronnax. „Het lijkt wel alsof...." Hij kon zijn zin niet afmaken, want een nieuwe, nog zwaardere schok deed de duikboot heftig schommelen.
Kapitein Nemo verloor zijn evenwicht en viel op een van de banken. De geleerde klemde zich aan een van de boekenplanken vast en zag hoe Snuivertje in een hoek van de kamer werd geslingerd.
Even knipperde het licht in de salon. Er ging een zacht trillen door de boot, de machines zoemden luid en werkten op volle kracht. De professor schoof langs de wand naar het grote raam en keek naar buiten. Hij zag hoe de „Nautilus" langzaam achteruit schoof, alsof zij wilde vluchten uit een gevaarlijke omgeving.
Kapitein Nemo liep ook naar het raam. „Wat is er aan de hand?" vroeg de professor. Nemo haalde zijn schouders op. De „Nautilus" voer nog steeds achteruit. Opeens begonnen de machines langzaam te draaien en even lag de duikboot stil. Maar toen voer zij weer vooruit en gleed zij steeds sneller naar het onderzeese eiland Crespo.
Een matroos kwam de salon binnen. Hij liep naar kapitein Nemo en zei: „Wij werden door een reusachtige vis aangevallen, kapitein! Het was een beest van wel tien meter lang!"
„Waar is hij nu?" vroeg Nemo.
De matroos haalde zijn schouders op. „Hij verdween achter een woud van zeewier." Hij draaide zich om en verdween.
„Waar zijn Ned Land en Conseil?" vroeg professor Aronnax.
Kapitein Nemo wees naar de vloer van de salon. „Die zullen nu wel in de duikerskamer hieronder zijn.... Daar trekken ze hun duikerpakken aan." Hij keek uit het raam en zei: „We zijn nu vlak bij het eiland Crespo...."
Professor Aronnax dacht aan de grote vis, die de duikboot had aangevallen en vroeg: „Is het nu wel veilig voor de mannen om zich buiten de boot te wagen? Stel je voor, dat die vis terug komt!"
„Zijn het mannen of oude wijven?" vroeg de kapitein. Hij wees op de donkere schaduw op de zeebodem, die nu langzaam duidelijker werd. De professor zag, dat het 't wrak van een zeeschip was. Door de openstaande patrijspoorten zwommen kleurige vissen in en uit.
„Daar ligt het eiland Crespo," zei Nemo. „We zullen hier stoppen. De mannen moeten het laatste stukje naar de jachtgronden lopen." Aronnax hoorde dat de machines langzamer draaiden. Even gleed de „Nautilus" nog door, toen lag zij stil op de zeebodem. De felle schijnwerpers verlichtten een groot stuk van het onderzeese eiland. Er groeiden grote wouden van metershoog zeewier, reusachtige krabben scharrelden door het lichte zand en grote zwermen vissen schoten voorbij.
„Er is hier wild genoeg om te schieten," zei Nemo. „Wanneer wij te weinig eten aan boord hebben, varen we altijd even naar Crespo toe om weer wat nieuwe voorraad te schieten."
Professor Aronnax knikte. Hij draaide zich om en liep door de salon. De kapitein volgde hem en toen hij zag, dat de geleerde bij een klein glazen aquarium met vreemde vissen bleef staan, zei hij: „Dit zijn ook huisdieren van mij. Het zijn vleesetende vissen, dus steek nu uw vinger niet in het water, want dan knagen ze hem in een paar seconden af.. Het zijn gevaarlijke, kleine beestjes."
„Waarom houdt u ze dan als huisdieren?" vroeg de professor verbaasd.
„Ik ben niet bang voor het gevaar," zei Nemo. „En ik verwacht van mijn mannen hetzelfde."
Hij liep weer naar het raam en wenkte de professor. „De mannen zullen direct wel onderweg gaan," zei hij. „Als u hier blijft staan, kunt u ze naar het eiland zien lopen...."
Professor Aronnax ging naast de kapitein staan en staarde naar buiten. Opeens schoof er een reusachtige schaduw langs het raam en direct daarop trilde de „Nautilus" weer onder een vreselijke schok.
„De vis!" riep de professor. „Hij is teruggekomen!"
Hij staarde vol schrik naar buiten en zag nu in het licht van de schijnwerpers hoe een geweldige tijgerhaai in grote kringen rond de boot zwom.
Het dier was opnieuw aangelokt door het licht en maakte zich klaar voor de aanval. Aronnax keek naar de scherpe tanden in de vraatzuchtige bek en greep de kapitein bij zijn schouder.
„Laat de duikers het schip niet verlaten!" riep hij. „Het beest zal ze met huid en haar verslinden!"
Kapitein Nemo keek glimlachend naar het reusachtige beest, dat nu vlak voor de uitgang van de „Nautilus" op en neer zwom, alsof het wist, dat de mannen de duikboot hier binnen een paar minuten zouden verlaten.
„Doe wat....!" schreeuwde de professor angstig. „Over drie minuten is het te laat.... Waarschuw de duikers! Laat ze niet...."
Kapitein Nemo legde zijn hand op de schouder van de geleerde. „Blijf rustig, mijn beste man," zei hij kalm. „Vanaf deze plek zullen wij het hele gevecht kunnen zien.... Ned Land kan nu eindelijk eens tonen of hij een goed harpoenier is...."

Moet de professor machteloos toezien hoe zijn vrienden door het ondier worden verscheurd? Wie is het sterkste, de grote tijgerhaai of Ned Land met zijn scherpe harpoen? Dat lees je allemaal in het volgende nummer!

Dit verhaal is gebaseerd op de film van Walt Disney: „20.000 mijlen onder zee". Copyright 1955, Walt Disney Productions.

Vervolg v. blz. 15

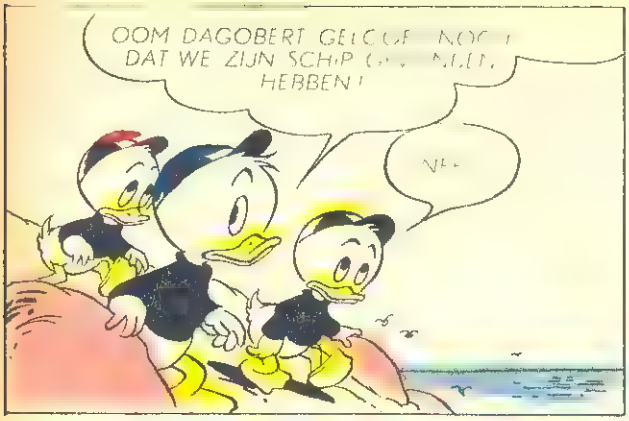

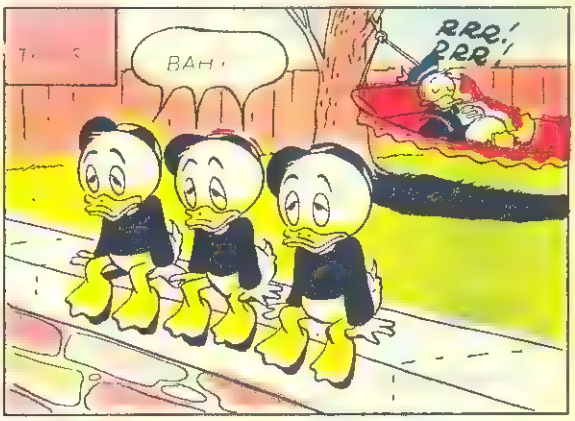

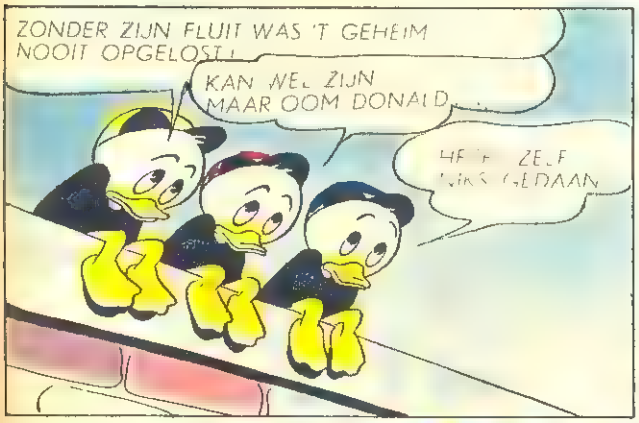

ER ZAT 'N VLIEG OP DE CIJFERPLAAT EN DAAROM HEB 'K ME VERGIST!
WAT KAN HIJ DAN?
HIJ HEEFT 'N BUITENGEWONE AANLEG VOOR 'N ZEER ZELDZAAM BEROEP!
EN DAT IS?
U KUNT DE BEROEMDSTE SLANGEN-BEZWEERDER VAN DE WERELD ZIJN!
Hiiiiiiii!!
MAAR DONALD HEEFT MEER DAN GENOEG VAN SLANGEN-BEZWEREN! DUS
DAAR LOOPT DE OPERAZANGER NOTENBALK!
DIE HEEFT GOUD IN Z'N KEEL!
EN DAT IS DE BAAS VAN DIE AUTOFABRIEK!
DIE HEEFT GOUD OP DE BANK!
JA, DE ENE WORDT BEROEMD EN DE ANDERE...
IS ZOALS OOM DONALD

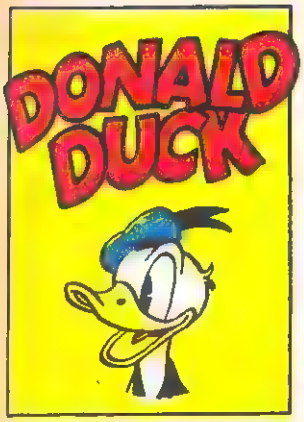

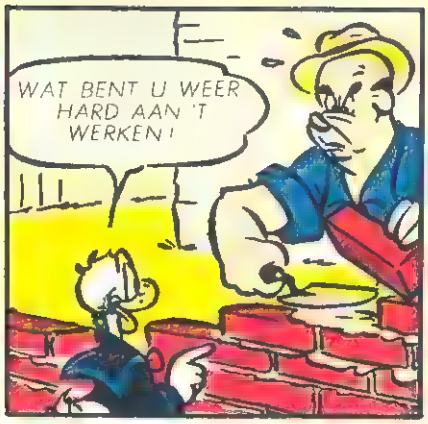

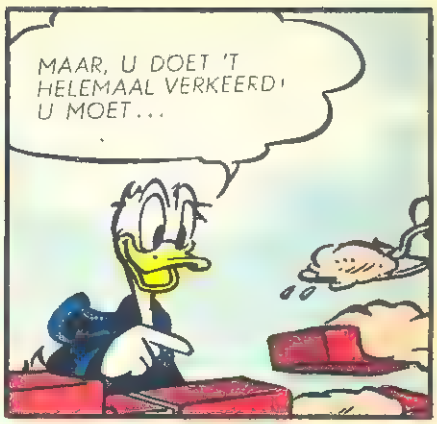

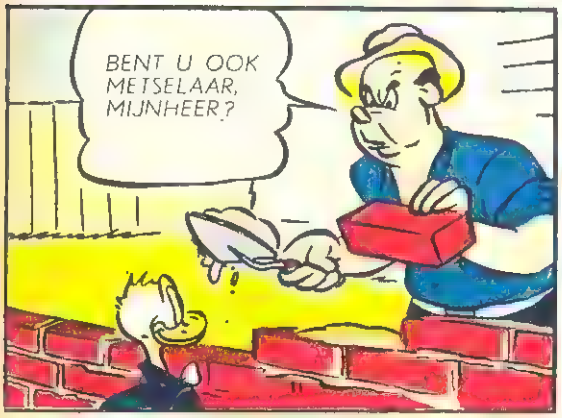

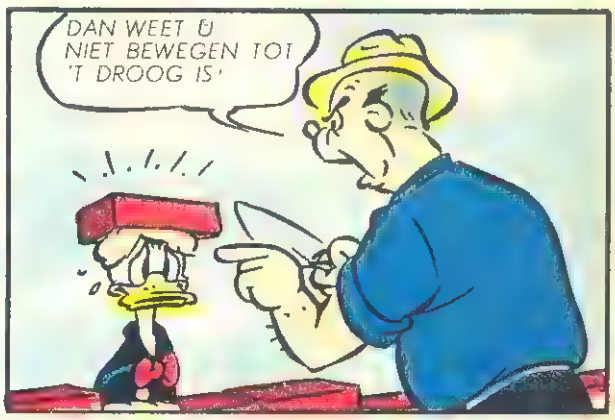

SNEEUWWITJE

EN DE ZEVEN DWERGEN

De albums

Ook als je pas „Donald Duck" leest, kun je dat leuke album van „Sneeuwwitje en de zeven dwergen", krijgen. Vraag er de bezorger maar om. Voor de kosten van administratie en bezorging hoef je maar een kleine tegemoetkoming van 30 cent aan de bezorger te betalen.
Je kunt ook een briefkaart sturen aan „Donald Duck", Huidekoperstraat 20, Amsterdam, luidend: „zend mij een album van Sneeuwwitje". Naast de frankeerzegel plak je dan extra zegels ter waarde van 30 cent.

De plaatjes

Ieder album bevat reeds 6 grote platen. Je kunt dan verder het album zelf illustreren met de kleine plaatjes, die bij het album behoren. Deze plaatjes kosten één cent per stuk.
Aan de kinderen, die reeds een album bezitten, laten we hier weer 4 nieuwe plaatjes zien, die de bezorger de volgende week zal uitreiken. Het zijn de nummers 17, 18, 19 en 20. Deze week heeft de bezorger de plaatjes 13, 14, 15 en 16 bij zich.
Tot de volgende week!

OOM DONALD

Bitjes en Batjes van Donald Duck

KONINGEN DER ZESDAAGSE (1)

Toen er langzamerhand betere reglementen kwamen voor de zesdaagsen, groeide de belangstelling weer. En wie van jullie heeft nog nooit gehoord van het „koningskoppel" Schulte-Peters? Ja, die twee beroemde wielrenners kennen jullie natuurlijk wel. Verschillende jaren staan zij nu reeds aan de top Maar . zij hebben het in hun eerste jaren lang niet gemakkelijk gehad. Ook zij hebben eerst heel wat inspanningen moeten leveren om eenmaal die top te bereiken. Blonde Gerrit Schulte was vroeger een uitstekende wegrenner en later een uitblinker in de achtervolgings-races. Ook Gerard Peters kon zijn mannetje staan op de weg. En ook hij blonk later uit in de achtervolging. Toevallig hè, dat die twee elkaar gevonden hebben in de zesdaagse. Och, ook dat ging niet zomaar ineens. Eerst reden zij met elkaar in gewone koppelwedstrijden van een uur of iets meer. Pas toen Gerrit Boeyen — óók al een Gerrit — besloot, zijn loopbaan als renner te beeindigen, leerden Schulte en Peters elkaar beter kennen.
Korte tijd nadat zij een vast koppel gevormd hadden, kwamen zij in de zesdaagse uit. En het bleek een succes. Julie begrijpt, dat twee goede wielrenners lang niet altijd een goed koppel vormen. Vooral niet als de wedstrijd zes dagen lang duurt. Je moet een tweetal bij elkaar zien te brengen, dat elkaar begrijpt. Twee coureurs, die iets voor elkaar over hebben. Twee jongens, die bereid zijn **samen** de moeilijkheden op te lossen. Dan pas komt er een goed koppel uit de bus. Schulte en Peters „pasten" bij elkaar. En daarom hebben zij tientallen wedstrijden gewonnen. Daarom ook bestaat dit koppel nu al weer een paar jaar. Gerrit Schulte, die nu al 39 jaar is, heeft vroeger een koppel gevormd met Boeyen. Ook dit tweetal paste wonderlijk goed bij elkaar. En voor die tijd waren er andere Nederlandse wielrenners, die de naam van ons land over de grenzen als koppels hoog hielden. Ook zij waren „koningen der zesdaagse". Volgende week krijgen zij de eer in Donald Duck, de eer die hun toekomt

EVEN NADENKEN

De juiste antwoorden op deze drie moeilijke vragen vind je op één van de andere pagina's. Je kunt dus controleren, of je zelf de goede antwoorden gaf. 1. Kun je enige grutterswaren opnoemen? 2. Wat is een fez? 3. Waarvoor gebruikt men een microscoop?

EEN FEESTELIJKE UITNODIGING

Als het tegen je verjaardag loopt en moeder vindt het goed dat je op die dag een paar vriendjes of vriendinnetjes vraagt, kun je hun op een echt feestelijke manier een uitnodiging sturen. Je zoekt hiervoor enige bloemen-prentbriefkaarten op, of als je in het bezit bent van een gekleurde bloemencatalogus, is deze ook heel goed voor dit doel te gebruiken.
Je knipt blaadjes blanco papier op het formaat van de envelop, waarin je straks de uitnodigingen gaat verzenden. De hoekjes van de blaadjes knip je er af, waardoor het al dadelijk geen „gewone" stukjes papier meer lijken. Daarna knip je de bloemen heel precies langs de buitenste lijnen uit en plakt ze rechts boven op de blaadjes papier. Daaronder begin je te schrijven, bijvoorbeeld.

Beste Loes,

Woensdag, 15 Juni, ben ik jarig. Ik nodig je hierbij uit om dan van half drie tot vijf uur bij mij te komen.

Margo Verhoef

Onder deze invitatie plak je nog een klein takje bloemen. Dan schuif je het blaadje zonder het te kreuken in de envelop, welke je eveneens met een bloem versiert.

Nu nog de naam van je vriendje of vriendinnetje er op geschreven, de envelop dichtgeplakt en dan ga je persoonlijk de brieven bij de genodigden in de bus gooien. Dat is de helft van de pret en.... het spaart je postzegels uit.

HET EETSERVIES VAN JE HOND

Toen ik onlangs bij één van mijn vriendjes thuis was, zag ik dat zijn hond in de keuken een schaal en een paar borden aflikte. De moeder van mijn vriendje zag het niet, want ze was op dat ogenblik even in de kamer. Zou ze in de keuken zijn geweest, dan had ze vast en zeker, hetgeen Kiffie deed, niet goed gevonden. Maar mijn vriendje vond het helemaal niet erg. Toen vertelde ik hem dat ik het wel vies vond en dat mijn vader en moeder altijd zeiden dat je een hond nooit van je bord mag laten eten, ook al houd je nog zoveel van hem. Het dier moet zijn eigen eet- en drinkbak hebben.
Je ziet wel eens, dat een hond echt moeite moet doen om zijn voedsel op te eten, omdat het in een gewoon emaille schaaltje zit. Hij duwt dan met zijn neus de schaal dwars door de keuken. Dit komt omdat zo'n schaaltje van te licht materiaal is.
Je moet ervoor zorgen, dat je hond twee zware, geglazuurde, stenen bakken heeft. Eén voor het drinken en één voor het eten. Vergeet ook niet om het drinkwater twee keer per dag te verversen. Een hond is dol op fris water, ook al drinkt de deugniet wel eens uit een regenplas. Dat je je hond op tijd zijn eten geeft en hem nooit op visgraten of kippebeentjes laat kluiven, spreekt vanzelf.

Daan Dierenvriend

WALT DISNEY'S...

OMA DUCK

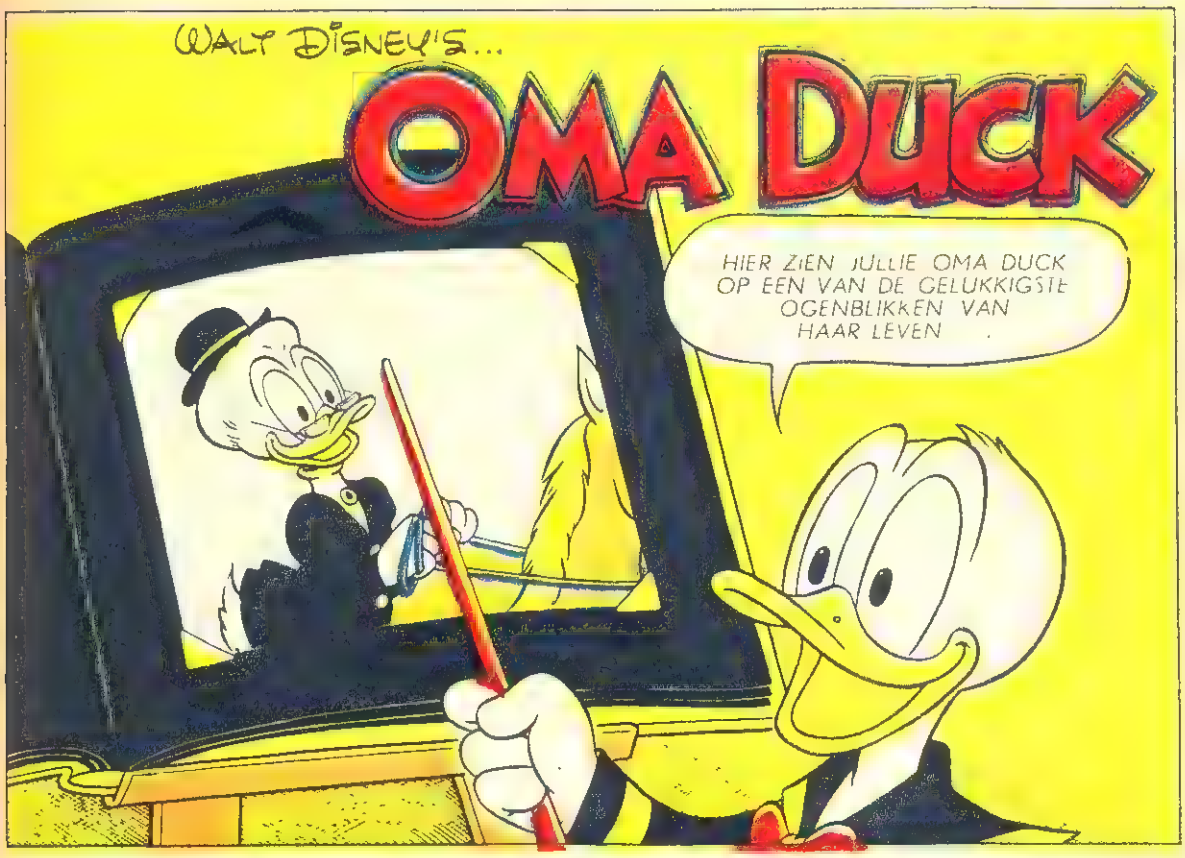

DAT KWAM ZO: OP EEN DAG DAT HET HEEL MOOI WEER WAS, WAREN OMA EN GIJS GANS WAT GAAN RIJDEN, TOEN . . .

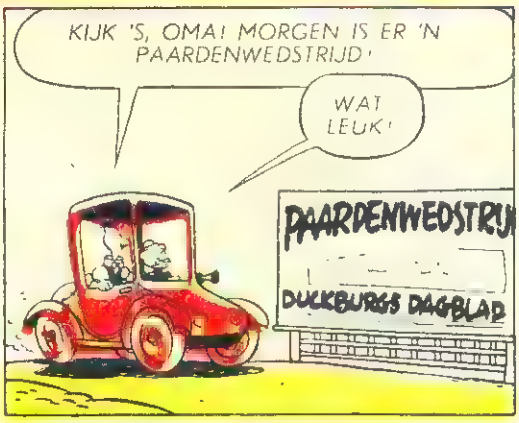

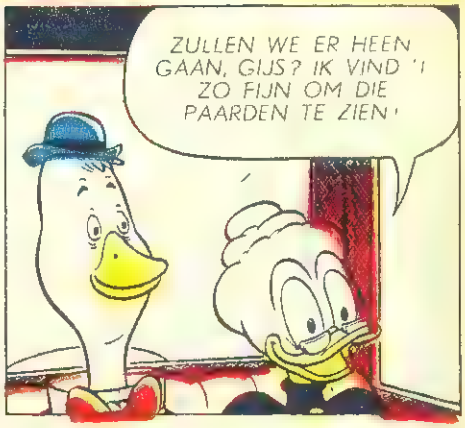

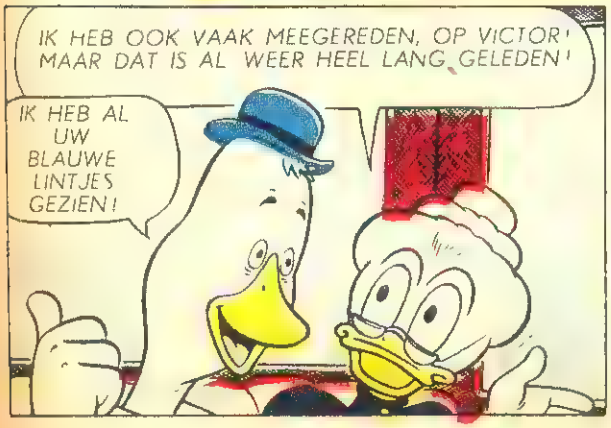

ZOU IK 'T DOEN, GIJS?
WE ZULLEN WEL GEEN PRIJS WINNEN,
MAAR IK HEB ER EIGENLIJK BEST ZIN IN!

LATER
IK HEB NET OPGEBELD!
ZE VINDEN 'T GEWELDIG
DAT WE MEEDOEN!
IK HEB VICTOR
AL GEZADELD!
U KUNT MET 'M
GAAN
OEFENEN!

WAT IS IE OUD GEWORDEN! ZOU IK
DE LAATSTE JAREN OOK ZO
VERANDERD ZIJN?

KOP OP, VICTOR!
LAAT ZIEN WAT JE NOG KUNT!

HIJ WEET NOG HOE 'T MOET, MAAR
WAT LOOPT IE LELIJK!

ZET 'M MAAR WEER OP STAL GIJS!
IK BEN BANG, DAT ZE 'M ZULLEN
UITLACHEN!

EN DAT WIL 'K NIET! HIJ VOND 'T
ZO FIJN ALS ER GEKLAPT WERD!
MAAR DIE TIJD IS VOORBIJ!

WAT JAMMER!
OMA ZOU ZO GRAAG
NOG EEN LINTJE GE-
WONNEN HEBBEN!

DAN KRIJGT ZE DE ZILVEREN BEKER EN DIE HEEFT ZE ZO GRAAG!.

WIST 'K MAAR 'N MANIER OM VICTOR OP TE KIKKEREN! ALLEEN MAAR VOOR DE WEDSTRIJD!

IK MOET ER 'S OVER DENKEN! NOU, WAT KAN 'K DOEN . . .

DAAR ZIT GIJS AL WEER EN ER IS NOG ZO VERSCHRIKKELIJK VEEL TE DOEN!

WAT IS IE TOCH LUI! IK ZAL DOKTER PILLENDRAAIER 'S VRAGEN OF HIJ NIET IETS VOOR 'M HEEFT!

LATER . . .
GIJS, IK HEB BIJ DE DOKTER 'N DRANKJE VOOR JE GEHAALD!

ALS JE ER 'N PAAR LEPELS VAN INGENOMEN HEBT, DOE JE JE WERK MET PLEZIER!
HEUS?

JA! HIJ ZEGT DAT 'T HELPT, ZELFS BIJ JOU EN DAT ZEGT WEL WAT! HA! HA!
HM-M-M!

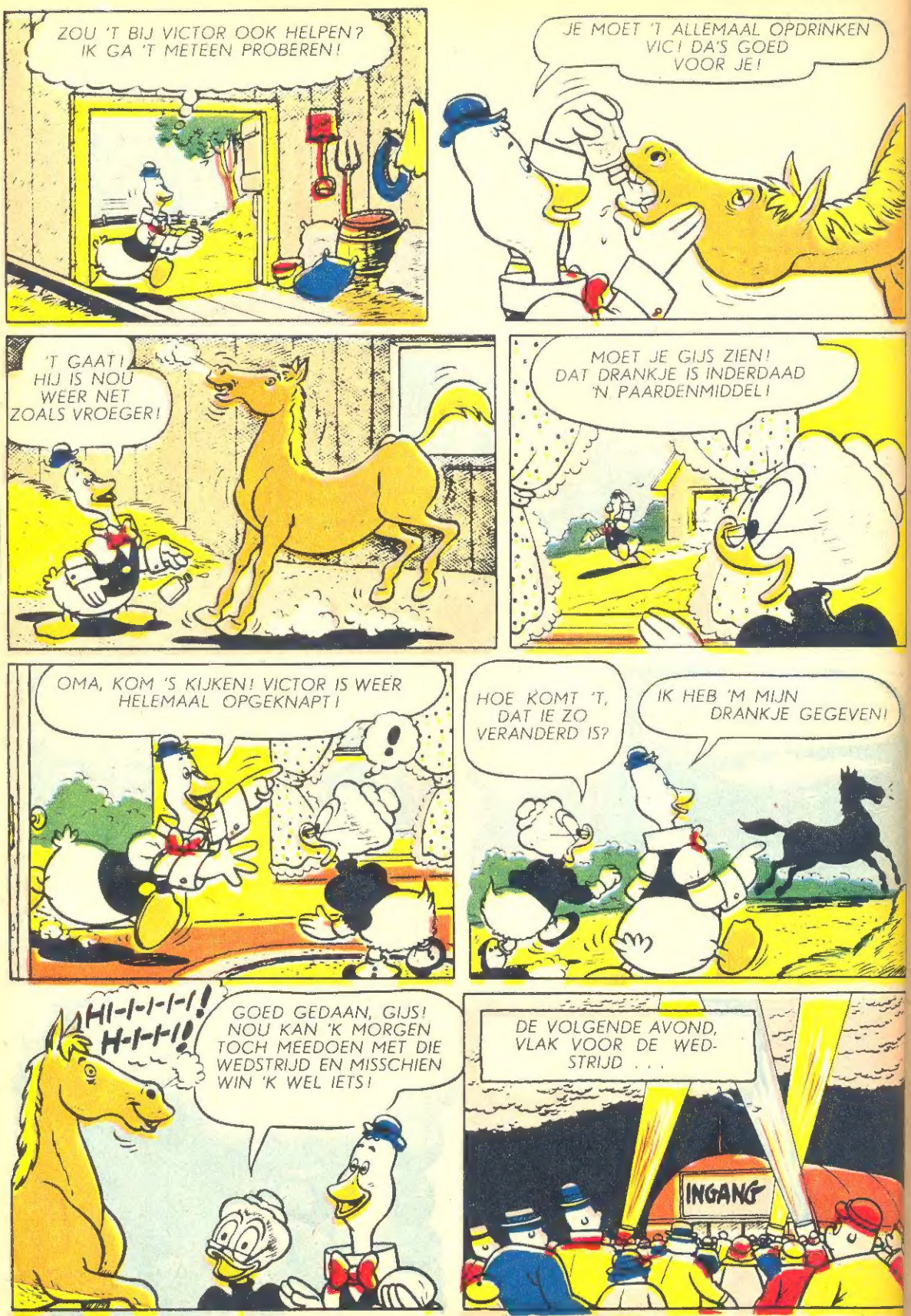
ZOU 'T BIJ VICTOR OOK HELPEN? IK GA 'T METEEN PROBEREN!
JE MOET 'T ALLEMAAL OPDRINKEN VIC! DA'S GOED VOOR JE!
'T GAAT! HIJ IS NOU WEER NET ZOALS VROEGER!
MOET JE GIJS ZIEN! DAT DRANKJE IS INDERDAAD 'N PAARDENMIDDEL!
OMA, KOM 'S KIJKEN! VICTOR IS WEER HELEMAAL OPGEKNAPT!
HOE KOMT 'T, DAT IE ZO VERANDERD IS?
IK HEB 'M MIJN DRANKJE GEGEVEN!
HI-I-I-I-I! H-I-I-I!
GOED GEDAAN, GIJS! NOU KAN 'K MORGEN TOCH MEEDOEN MET DIE WEDSTRIJD EN MISSCHIEN WIN 'K WEL IETS!
DE VOLGENDE AVOND, VLAK VOOR DE WED-STRIJD . . .
INGANG

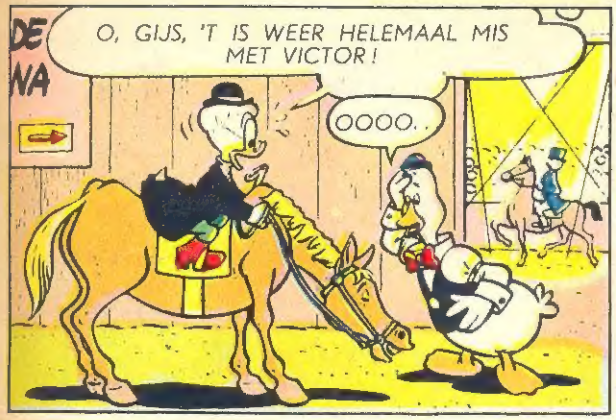
DE NA
O, GIJS, 'T IS WEER HELEMAAL MIS MET VICTOR!
OOOO..

'T DRANKJE IS ZEKER UITGEWERKT!
IK DOE NIET MEE! IK WIL NIET, DAT ZE 'M UITLACHEN!

EN DAAR IS OMA DUCK OP VICTOR! 25 JAAR GELEDEN WAREN ZIJ STEEDS DE KAMPIOENEN!

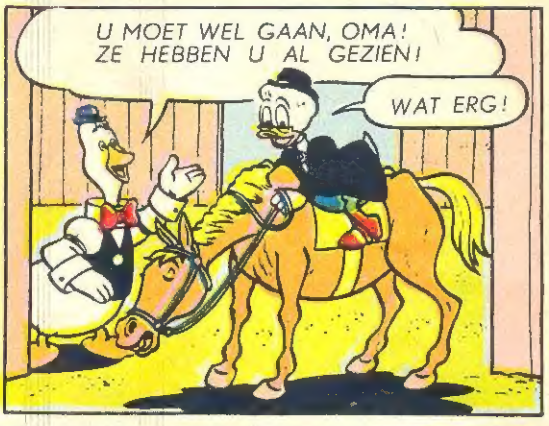
U MOET WEL GAAN, OMA! ZE HEBBEN U AL GEZIEN!
WAT ERG!

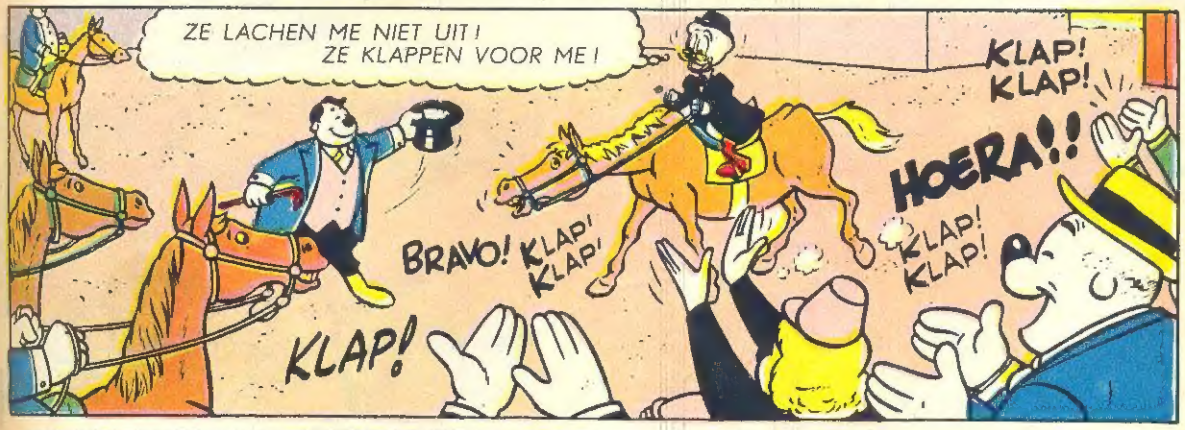
ZE LACHEN ME NIET UIT! ZE KLAPPEN VOOR ME!
KLAP!
KLAP!
HOERA!!
BRAVO!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!

IK VIND 'T HELEMAAL NIET ERG OM GEEN PRIJS TE WINNEN! WAT IS 'T FIJN OM WEER MEE TE DOEN!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!

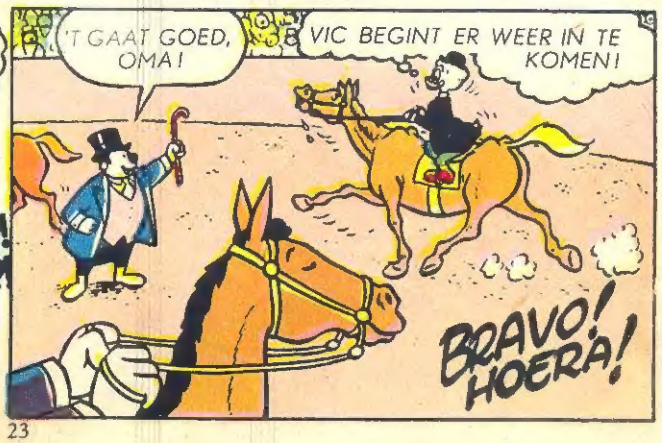
'T GAAT GOED, OMA!
VIC BEGINT ER WEER IN TE KOMEN!
BRAVO! HOERA!

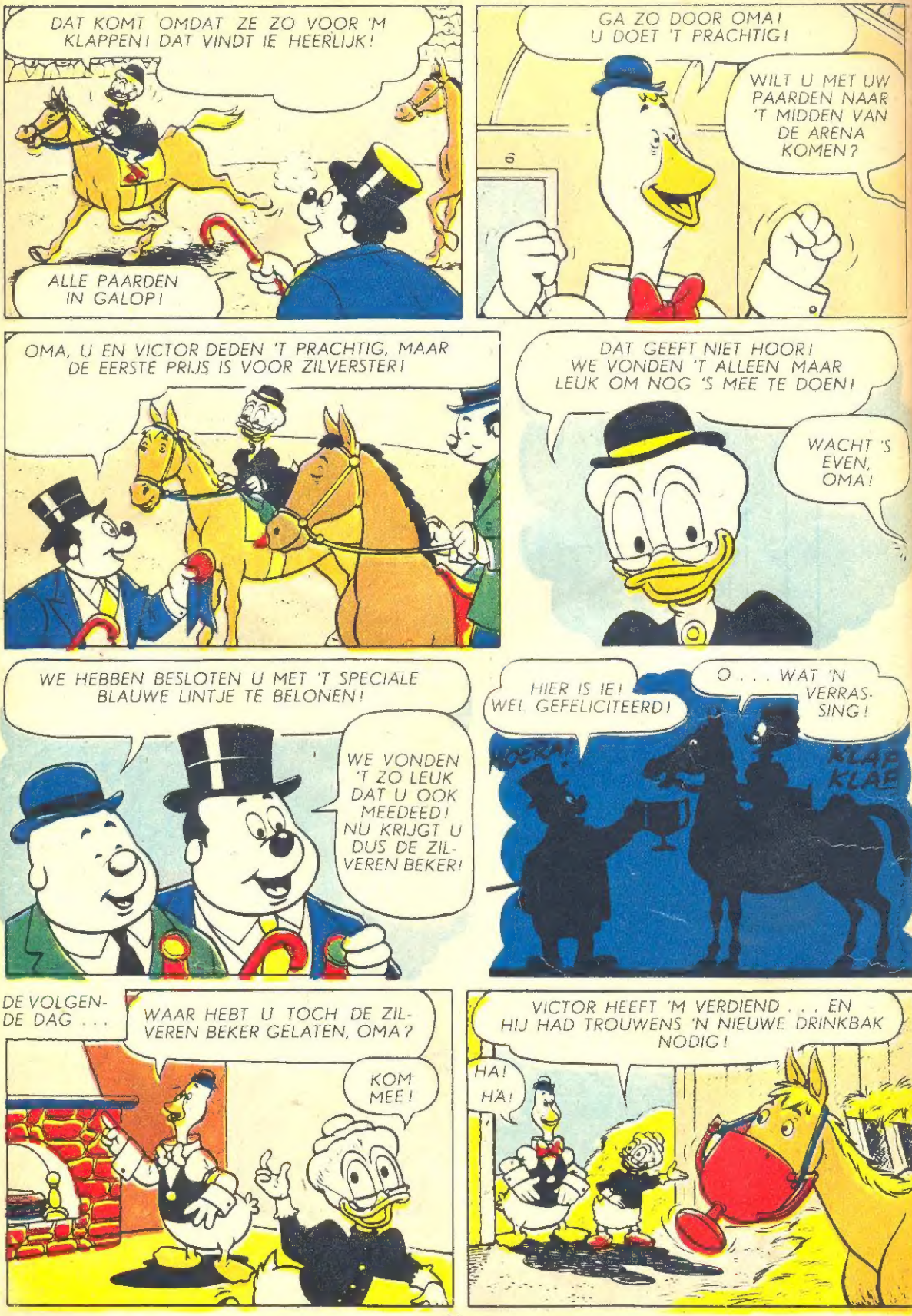
DAT KOMT OMDAT ZE ZO VOOR 'M KLAPPEN! DAT VINDT IE HEERLIJK!
ALLE PAARDEN IN GALOP!
GA ZO DOOR OMA! U DOET 'T PRACHTIG!
WILT U MET UW PAARDEN NAAR 'T MIDDEN VAN DE ARENA KOMEN?
OMA, U EN VICTOR DEDEN 'T PRACHTIG, MAAR DE EERSTE PRIJS IS VOOR ZILVERSTER!
DAT GEEFT NIET HOOR! WE VONDEN 'T ALLEEN MAAR LEUK OM NOG 'S MEE TE DOEN!
WACHT 'S EVEN, OMA!
WE HEBBEN BESLOTEN U MET 'T SPECIALE BLAUWE LINTJE TE BELONEN!
WE VONDEN 'T ZO LEUK DAT U OOK MEEDEED! NU KRIJGT U DUS DE ZILVEREN BEKER!
HIER IS IE! WEL GEFELICITEERD!
O . . . WAT 'N VERRASSING!
KLAE KLAE
DE VOLGENDE DAG . . .
WAAR HEBT U TOCH DE ZILVEREN BEKER GELATEN, OMA?
KOM MEE!
VICTOR HEEFT 'M VERDIEND . . . EN HIJ HAD TROUWENS 'N NIEUWE DRINKBAK NODIG!
HA! HA!